

HÃY ĐẾN LÃNH PHẦN GIA NGHIỆP ĐÃ CHUẨN BỊ CHO CÁC CON!

... Bà Stefania Piccini là bà mẹ Công Giáo Ý với 3 người con trong đó Cosimo bị tàn tật tâm trí. Chính đứa con khuyết tật Cosimo đã thúc đẩy bà thành lập tổ hợp Sipario gồm một quán ăn do các người tàn tật điều hành; trang mạng truyền hình SiparioTV và gần đây nhất là tổ hợp thủ-công-nghệ "Made in Sipario" nơi mà các thanh thiếu niên tàn tật sản xuất những vật dụng mỹ thuật để trang hoàng phòng ốc nhà cửa.

Gia đình bà Stefania Piccini sống tại thành phố Firenze miền Bắc nước Ý. Mặc dầu bận rộn với trăm công nghìn việc và nhất là với niềm đau thầm kín của bà mẹ có đứa con trai khuyết tật không bao giờ tìm được cuộc sống giống như các bạn của mình, bà Stefania Piccini vẫn tươi cười, nhanh nhẹn và yêu sống. Xin nhường lời cho bà Stefania Piccini.

Ngày Cosimo chào đời đúng là một tsunami - một nạn sóng thần đối với tôi. Tôi thật khổ sở và vô cùng đau đớn. Nhưng hôm nay, nếu có thể quay ngược trở lại đằng sau, tôi sẽ

không thay đổi gì hết: tôi ước muốn Cosimo vẫn giữ y nguyên như vậy.

Thật ra vào lúc ban đầu khi người ta báo cho tôi biết là Cosimo bị chậm trí khôn tôi như nhận một cú tàn bạo đâm thẳng vào người. Tôi bị choáng váng. Nhất là khi với tư cách bà mẹ trẻ đưa con ra chơi nơi công viên thì hơi ôi, đau xót vô kể. Những bà mẹ trẻ khác thì vui tươi hơn hẳn với con của họ. Trong khi với con trai của tôi thì họ xin tôi đưa nó ra xa xa. Bởi lẽ Cosimo có những cung cách những cử điệu khác thường, quấy rối các con của họ. Lúc đó tôi đau đớn tự hỏi:

- Mình đã làm điều gì sai trái khiến cho con trai mình phải hứng chịu một trừng phạt khốn khổ như vậy???

May mắn thay chúng tôi nhận được sự trợ giúp đầu tiên đến từ vị bác sĩ chữa trị tâm linh. Chính vị bác sĩ này tìm ra triệu chứng chậm trí khôn của Cosimo. Ngoài việc chỉ dẫn tường tận cách thức phải chăm sóc Cosimo như thế nào, bác sĩ còn đưa toàn gia đình chúng tôi vào một cuộc sống đông đầy niềm Hy Vọng! Bác sĩ giải thích cho chúng tôi hiểu:

- Cosimo có một lộ trình phát triển tâm-sinh-lý khác với mọi người nhưng vẫn có được một cuộc sống hoàn toàn thỏa mãn toại nguyện ..

Thế rồi, theo dòng thời gian, tôi tìm kiếm ý nghĩa của điều xảy đến với tôi và tôi bắt đầu sống đúng tư cách của một tín hữu Công Giáo chân chính chứ không phải chỉ thuần túy là một tín hữu đều đặn đến

nhà thờ tham dự Thánh Lễ vào mỗi Chúa Nhật mà thôi!!!

Nghe đến đây hẳn có người đặt câu hỏi: "Phải chăng đã có một cuộc hoán cải trở về với Đức Tin Công Giáo???". Tôi xin thưa: "Đúng thế!". Bởi vì, trước khi Cosimo chào đời, Đức Tin của tôi giống như một loại nước hoa với hương thơm thoảng nhẹ. Nhưng nhờ Cosimo sinh ra với chứng tàn tật tâm trí mà tôi bắt đầu công cuộc tìm kiếm các câu giải đáp. Và tôi đã khám phá ra rằng:

- Thánh giá là thành phần của cuộc sống.

Không có chuyện có thể xảy ra hoặc không xảy ra. Thánh giá luôn luôn hiện hữu. Và để bước theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ thì cần phải kê vai vác lấy thánh giá. Tuy nhiên vẫn còn có một sự kiện khó khăn khác. Đó là, nếu tôi có thể chấp nhận thử thách cho tôi, thì tôi không hiểu được tại sao lại cũng phải đặt Cosimo vào trong tình trạng bị thử thách?

Và THIÊN CHÚA Quan Phòng đã đưa tôi đến cuộc gặp gỡ với Linh Mục Robi, Cha Linh Hướng của tôi. Ngài giúp tôi hiểu rằng chúng tôi đang tiến bước trên con đường nên thánh. Và con trai khuyết tật Cosimo của chúng tôi đã "khoác áo mừng lễ" rồi!

Nhưng rồi Cosimo càng lớn thì vấn đề hội nhập xã hội lại càng nhiều khó khăn. Vào năm 17 tuổi Cosimo vẫn cô đơn không có bạn bè. Từ đây nảy sinh nơi tôi ý tưởng làm thế nào để quy tụ các người tàn tật và cùng nhau làm những sinh hoạt nào đó thích nghi với khả năng hạn hẹp của họ. Chúng tôi liền tổ chức các khóa học nấu ăn, hát xướng và khiêu vũ dành cho những người chậm trí hoặc tàn tật về trí thức. Sau đó vào năm 2007 chúng tôi chính thức mở quán ăn với tên "Các Bạn Trẻ Sipario" tại San Frediano là một trong những khu phố đặc thù nhất của thành Firenze. Quán chỉ tiếp bữa ăn trưa từ thứ hai đến thứ sáu và hai bữa ăn tối vào thứ sáu và thứ bảy. 6 năm trôi qua, các nhân viên tàn tật của quán ăn đã trở thành những người hầu bàn chuyên nghiệp và nhanh nhẹn đến độ chúng tôi đã có thể mở thêm một quán ăn thứ hai.

Chính đứa con tàn tật thân yêu Cosimo đã mở rộng trái tim của tôi. Nó giúp tôi yêu mến THIÊN CHÚA hết lòng hết trí khôn cũng như yêu thương anh chị em đồng loại, đặc biệt những người bé nhỏ yếu đuối tàn tật, những người bị gạt ra ngoài lề xã hội với một tình mẫu tử dịu hiền bao la.

... Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU phán cùng các môn đệ rằng: "Khi Con Người đến trong vinh quang, có hết thảy mọi thiên thần hầu cận, Người sẽ ngự trên ngai uy linh của Người. Muôn dân sẽ được tập hợp lại trước mặt Người, và Người sẽ phân chia họ ra, như mục tử tách chiên ra khỏi dê. Chiên thì Người cho đứng bên phải, còn dê ở bên trái. Bấy giờ Vua sẽ phán với những người bên hữu rằng: "Hãy đến, hỡi những kẻ CHA Ta chúc phúc, hãy lãnh lấy phần gia nghiệp là Nước Trời đã chuẩn bị cho các con từ khi tạo dựng vũ trụ. Vì xưa Ta đói, các con đã cho ăn, Ta khát, các con đã cho uống, Ta là khách lạ, các con đã tiếp rước, Ta mình trần, các con đã cho mặc, Ta đau yếu, các con đã viếng thăm. Ta bị tù đầy, các con đã đến với Ta". Khi ấy, người lành đáp lại rằng: "Lạy Chúa, có bao giờ chúng con thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ chúng con thấy Chúa là kẻ khách mà tiếp rước, mình trần mà

cho mặc; có khi nào chúng con thấy Chúa yếu đau hay bị tù đầy mà chúng con đến viếng thăm Chúa đâu?” Vua đáp lại: “Quả thật, Ta bảo các con: những gì các con đã làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây, là các con đã làm cho chính Ta vậy” (Matthêu 25,31-40).

(“CREDERE la gioia della fede”, Settimanale, anno 1, No 35, 1 Dicembre 2013, trang 34-37)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt